

Sygn. akt: I C 507/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Osowicki
Protokolant:	pracownik biurowy Marta Bzowska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa **K. P.**

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. P. kwotę 24.276,99 zł (dwadzieścia cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 26 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- w pozostałym zakresie powództwo oddala,
- koszty procesu wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 507/15

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda K. P. wniósł przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 39.514,23 zł z ustawowymi odsetkami od 26.06. 2015 r. tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku zdarzenia z 24.05.2015 r. oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu wystąpienia szkody w pojeździe powoda strony łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych a także umowa (...) Casco. Pnia 24.05.2015 r. pojazdem powoda kierował S. S. (1). Do szkody doszło na ruchliwym odcinku drogi pomiędzy K. a B., na wysokości miejscowości K., kierujący pojazdem S. S. (1) musiał asekuracyjnie odbić kierownicą w lewo w kierunku pobocza, gdyż drogę niespodziewanie przekroczyła przed nim sarna. Kierujący pojazdem odbił kierownicą w lewo chcąc uniknąć zderzenia i zjechał z drogi na pobocze. W trawie ukryty był niewidoczny betonowy słupek graniczny, na który z dużym impetem wjechał kierujący pojazdem. Uderzenie było tak silne, że przód pojazdu uniósł się do góry co skutkowało zawieszeniem się na słupku i obróceniem pojazdu w inny kierunek, niż dotychczasowy kierunek jazdy. W wyniku zdarzenia doszło do wielu szkód w pojeździe powoda, niemalże cały przód pojazdu został uszkodzony. Pozwane towarzystwo decyzją z 13.07.2015 r. bezzasadnie odmówiło wypłaty odszkodowania powodowi wskazując, że w jego ocenie zebrany w sprawie materiał nie pozwala ustalić, że zgłoszone roszczenie mieści się w zakresie ubezpieczenia (...) Casco. Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Casco ochroną ubezpieczeniową obejmują m. in. zderzenie pojazdu z innymi pojazdami, osobami, zwierzętami lub przedmiotami pochodzącymi z zewnątrz pojazdu. W przedmiotowej

sprawie niewątpliwie ostatnia z tych okoliczności wystąpiła wobec czego pozwany powinien wypłacić powodowi odszkodowanie przynajmniej w wysokości bezspornej, co jednak w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło.

Pełnomocnik pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik strony pozwanej podniósł, iż pozwany przyznaje, że w dacie 24 maja 2015 r. łączyła go z powodem dobrowolna umowa ubezpieczenia autocasco pojazdu P. (...) o nr VIN (...). Na treść tejże umowy składały się dokumenty Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco zatwierdzonych przez Zarząd (...) w dniu 11 czerwca 2014 r. oraz polisy ubezpieczeniowej nr (...). Okres ochrony ubezpieczeniowej rozpoczynał się w dniu 30 marca 2015 r. a kończył 29 marca 2016 r. Pozwany zakwestionował okoliczność aby uszkodzenia pojazdu P. (...) o nr VIN (...) powstały we wskazywanych w pozwie okolicznościach, a co za tym idzie kwestionuje swoją odpowiedzialność co do zasady. Niezależnie od powyższego pozwany kwestionował powództwo także co do wysokości. Uszkodzenia pojazdu P. nie odpowiadają podawanym warunkom zdarzenia. Nie zachodzi korelacja uszkodzeń pojazdu P. względem słupka, w który miał uderzyć ten pojazd, a co więcej charakter uszkodzeń wskazuje, że mogły one powstać na skutek zamierzonego działania. Powód zawarł umowę ubezpieczenia pojazdu w wariantcie kosztorys/opcja naprawy pojazdu-części alternatywne. Zgodnie z treścią umowy ubezpieczenia, w sytuacji, gdy do danego pojazdu nie ma na rynku części alternatywnych, a dostępne są jedynie części oryginalne, to wówczas wysokość odszkodowania ustalana jest w oparciu o ceny części oryginalnych, których wartość jest pomniejszana o 30 %. Pozwany kwestionował także zakres uszkodzeń jaki miał powstać w pojeździe P. w dniu 24 maja 2015 r.

Sąd ustalił co następuje:

Powód K. P. 25.02.2015 r. zakupił P. (...) o nr VIN (...) w celach zarobkowych i dokonał jego odprawy celnej.

(dowód: umowa sprzedaży k.91, poświadczenie zgłoszenia celnego k.92-95, zeznania powoda k.262 od 00:03:59 do 00:16:03).

Powód na okres od 30.03.2015r. do 29.03.2016 r. ubezpieczył samochód P. (...) o nr VIN (...) w (...) Towarzystwie (...) S.A. w W. w zakresie autocasco w wariantcie ubezpieczenia – kosztorys, z opcją naprawy pojazdu: części alternatywne.

(dowód: polisa z 1.04.2015 r. w aktach szkody).

24.05.2015 r. pojazd powoda kierowany przez S. S. (1) uczestniczył w wypadku drogowym.

(bezsporne).

W dniu 24 maja 2015 r. powoda i pozwane towarzystwo ubezpieczeń łączyła dobrowolna umowa ubezpieczenia autocasco pojazdu P. (...) o nr VIN (...). Na treść tejże umowy składały się dokumenty Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco zatwierdzonych przez Zarząd (...) w dniu 11 czerwca 2014 r. oraz polisy ubezpieczeniowej nr (...) w wersji kosztorys/opcja naprawy pojazdu-części alternatywne.

(bezsporne, nadto polisa k.19-22 i OWU k. 72).

Na 95 kilometrze drogi wojewódzkiej (...) km od osady B. województwo (...) 24 maja 2015 r. około godz. 20, kierowca S. S. (1) na skutek wykonania manewru omińnięcia sarny i uderzył oraz zawisnął na słupie oddziałowym Lasów Państwowych w skutek czego został uszkodzony przód samochodu powoda.

(dowód: zeznania świadków k. 75-78, D. N. od 00:36:47 do 01:03:55, S. S. od 01:04:14 do 01:33:22, J. S. od 01:33:36 do 02:11:56, zeznania świadka P. N. k.107-108 od 00:04:02 do 00:39:39, akta szkody komunikacyjnej nr szkody (...) dołączone do akt i k. 53, opinia biegłego k.137-166, opinia uzupełniająca k.194-200, zeznania biegłego k. 243-244 od 00:03:49 do 00:31:56, oświadczenie szkodowe i dokumentacja fotograficzna k. 24-32).

Powód 20.08.2015 r. sprzedał P. (...) o nr VIN (...), A. K. zamieszkałej w B. 19, 1710 S. , Norwegia legitymującej się paszportem nr (...) wydanym przez O. P., nr pesel (...) za kwotę 29.900 zł .

(dowód: umowa sprzedaży k.90).

(...) Towarzystwo (...) S.A. w W. decyzją z 13.07.2015 r. odmówiło powodowi wypłaty świadczenia z ze względu, iż zgłoszone uszkodzenia pojazdu nie mogły powstać w deklarowanych okolicznościach i zebrany w sprawie materiał nie pozwala ustalić, iż zgłoszone roszczenie mieści się zakresie ubezpieczenia Auto Casco, a tym samym brak jest możliwości wypłaty odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu P. (...) o nr rej, (...).

(dowód: decyzja k. 23).

Łączna wysokość szkody w pojeździe powoda wyniosła 24.276,99 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego k.137-166, opinia uzupełniająca k.194-200).

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Strona powodowa roszczenie o wypłatę odszkodowania wywodziła z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia majątkowego autocasco. Pozwany zawarciu umowy z powodem nie przeczył. Kwestia sporna sprowadzała się do oceny, czy stan faktyczny, w jakim miało dojść do szkody, wyczerpuje przesłanki zdarzenia, objętego ochroną ubezpieczeniową, zgodnie z postanowieniami części V pkt. 1 o.w.u. oraz jaka była wysokość szkody i czy wystąpiły okoliczności wyłączające odszkodowanie przewidziane w pkt. VIII o.w.u.

Zgodnie z przepisem art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Jest poza sporem, że dla oceny praw i obowiązków stron w ramach stosunku ubezpieczenia podstawowe znaczenia ma łącząca strony umowa, a nadto ogólne warunki ubezpieczenia. Ogólne warunki ubezpieczenia, po doręczeniu ich tekstu powodowi, stały się bowiem integralną częścią zawartej przez strony umowy ubezpieczenia autocasco.

Podstawową kwestią dla oceny zasadności powództwa jest zatem ustalenie, czy zdarzenie, z którym powód łączy odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego, mieści się w zakresie ubezpieczenia, przewidzianym w postanowieniach ogólnych warunków ubezpieczenia.

Ogólne warunki ubezpieczenia, jako wzorzec umowny, wydany przez jedną ze stron umowy w oparciu o art. 384 i następne k.c., również podlegają wykładni z punktu widzenia dyrektyw interpretacji oświadczeń woli, ustanowionych przez ustawodawcę w art. 65 § 2 k.c. Uwzględnienia wymaga jednak również wyrażona w art. 385 § 2 k.c. zasada interpretacji niejasnych postanowień wzorca w sposób korzystny dla konsumenta.

Stosownie do art. 65 § 2 k.c. w umowach należy raczej badać zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Jednakże w przypadku umów, zawieranych w obrocie powszechnym przy wykorzystaniu wzorców umownych, tak jak w rozpoznawanej sprawie, badania zgodnego zamiaru stron nie jest w praktyce możliwe. Ogólne warunki ubezpieczenia powinny być formułowane jednoznacznie i w sposób zrozumiały, a w umowach ubezpieczenia, o ile ich treść nie jest ustalona indywidualnie, wykładnia postanowień umowy na podstawie przesłanek subiektywnych musi być z natury rzeczy ograniczona. Stosownie bowiem do art. 385 § 2 k.c. wzorzec umowy powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Postanowienia niejednoznaczne tłumaczy się na korzyść konsumenta.

Artykuł 385 § 2 k.c. ustanawia zasadę transparentności wzorca umowy stanowiąc, że powinien on być sformułowany w sposób jednoznaczny i zrozumiały. Jego interpretacja nie powinna umożliwiać nadania zapisom różnych znaczeń. Przy wykładni wzorców umownych intencja, jaka przyświecała profesjonalnemu uczestnikowi obrotu gospodarczego, który ten wzorec przygotował lub na zlecenie którego go opracowano nie ma znaczenia. Przy wykładni wzorców umowy z uwagi na ich funkcję standaryzacyjną stosuje się metodę obiektywną, tj. za miarodajny uznaje się sens dostępny dla typowego adresata wzorca.

Postanowienia ogólnych warunków umów ubezpieczenia podlegają wykładni, gdy ich postanowienia nie są precyzyjne i stwarzają wątpliwości co do ich istotnej treści, a wykładnia taka nie może pomijać celu, w jakim umowa została zawarta, a także natury i funkcji zobowiązania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2006 r. II CSK 60/2006, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2004 r. V CK 481/2003). Umowa ubezpieczenia pełni przecież funkcję ochronną i z tej przyczyny miarodajny dla wykładni jej postanowień jest punkt widzenia tego, kto jest chroniony, a wątpliwości interpretacyjne nie mogą obciążać ubezpieczonego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2015 r. II CSK 295/14).

Cel umowy jako kryterium wykładni także postanowień wzorca umowy nakazuje położenie nacisku na ochronny charakter stosunku prawnego ubezpieczenia. Wykładnia postanowień wzorca umowy stworzonego przez ubezpieczyciela nie może prowadzić do zaostrzenia wymagań stawianych ubezpieczającemu i ograniczania obowiązków ubezpieczyciela. Taki kierunek wykładni przesądzałby o naruszeniu art. 65 § 2 k.c. w powiązaniu z celem i istotą umowy ubezpieczenia wynikającymi z art. 805 § 1 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2014 r., I CSK 155/13, niepubl.).

W ocenie sądu w świetle zebranego materiału dowodowego w szczególności akt szkody nr 586198 oraz jasnej rzeczowej i wyczerpującej opinii oraz jej uzupełnienia biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego o specjalności kryminalistyczno-techniczna rekonstrukcja wypadku drogowego, technika i taktyka jazdy, technika samochodowa, kosztorysowanie i wycena pojazdów mechanicznych oraz maszyn i urządzeń, korelujące ze sobą zeznania świadków D. N., S. S., J. S. i P. N. co do przyczyn i przebiegu przedmiotowego wypadku zasługują na wiarę. Powyższe zeznania świadków znajdują też potwierdzenie w zeznaniach powoda, iż S. S. (1) telefonował do niego i poinformował, że wyskoczyła im zwierzyna na drogę i uderzył w słupek graniczny.

Podkreślić należy, iż w ocenie kompetentnego biegłego o specjalności kryminalistyczno-techniczna rekonstrukcja wypadku drogowego opartej na podstawie korelacji uszkodzeń pojazdu P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz wymiarów słupka granitowego podziału powierzchniowego Lasów Państwowych, to jest wysokości uszkodzeń pojazdu względem wysokości słupa, stwierdził, że opisanego przez stronę powodową zdarzenia drogowego mogło dojść.

Powyższy biegły sądowy wyczerpująco wyjaśnił też wątpliwości strony pozwanej co do ewentualnej wymiany elementów okładziny kokpitu i zderzaka pokazanych na zdjęciach z inspekcji szkody wskazując, iż pozwane towarzystwo dokonało inspekcji dopiero po 17 dniach od zdarzenia i na brak dokumentacji fotograficznej przedstawiającej fragmenty kraty wlotu powietrza i że do aktywacji napinacza tylnych pasów mogło dojść bez zajmowania tego miejsca przez pasażera. Wskazał też, że była możliwa wymiana skózanego kokpitu i skórzanej kierownicy na tańsze wersje. Biegły wyjaśnił też przekonująco, możliwość uszkodzenia przedniej szyby przez osłonę poduszki powietrznej oraz zastosowanie stawki (...) P. co do lakierowania uszkodzonych części i że numer VIN samochodu z dnia objęcia ubezpieczeniem i dnia inspekcji po powstaniu szkody się zgadza.

Ciężar wykazania, iż zachodzą przesłanki wyłączające odpowiedzialność pozwanego spoczywał na towarzystwie ubezpieczeń.

Zdaniem sądu pełnomocnik pozwanego nie zawniósł żadnych dowodów a tym samym nie udowodnił, iż uszkodzenia pojazdu powstały na skutek zamierzonego działania kierowcy samochodu. Sama możliwość, iż charakter uszkodzeń pojazdu może wskazywać, że mogły one powstać na skutek zamierzonego działania sama przez się nie może wyłączać odpowiedzialności pozwanego. Przepis o.w.u. cz. VIII pkt I a i b wyluczający przypadki wyłączające

odpowiedzialność ubezpieczyciela wyraźnie wskazuje na winę umyślną lub rażące niedbalstwo ubezpieczonego czego nie wykazała strona pozwana.

W ocenie Sądu okoliczności powstania szkody są wiarygodne, a samo stwierdzenie pozwanego, iż szkoda powstała w innych okolicznościach niż deklarowane przez powoda, nie może stanowić podstawy oddalenia powództwa. Pozwany nie zaoferował materiału dowodowego, który podważałby dowody zawnioskowane przez stronę powodową. Zdaniem sądu szkoda powstała w przedmiotowym samochodzie wchodzi w zakres ubezpieczenia przewidziany w cz. V o.w.u.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy ewentualna wymiana wyposażenia samochodu na tańszą wersję tj. kokpitu znajdującego się wewnątrz samochodu i kierownicy czy nawet ewentualny brak kratownicy w przednim zderzaku, zdaniem sądu nie wyłącza odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego za powstałą szkodę z tytułu umowy ubezpieczenia auto casco.

W ocenie sądu bardzo szczegółowa i fachowa wycena szkody powstałej w ubezpieczonym samochodzie dokonana przez biegłego nie budzi żadnych wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 24.276,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 26.06.2015 r. i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.p.c.). W myśl zaś § 2 ww artykułu, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Określając czas opóźnienia, za które powodowi przysługuje prawo do żądania odsetek od dłużnej sumy, Sąd miał na względzie art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a w sytuacji, gdy wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych w terminie wskazanym powyżej nie było możliwe - w terminie 14 dni, od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 100 k.p.c., które wzajemnie zniósł mając na względzie, iż powód wygrał powództwo tylko w 61,44 % .

Sąd też na mocy przepisu art. 217 § 3 k.p.c. pominął wniosek dowodowy pełnomocnika pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii nowego biegłego na okoliczności wskazane w odpowiedzi na pozew z uwagi na dostateczną, jasną i precyzyjną treść opinii biegłego i powoływanie tego wniosku jedynie dla zwłoki.